

NOAH - for dyrs rettigheter

Deres ref

Vår ref
26/2130-

Dato
20. juli 2026

Avgjørelse av klage på vedtak om kvote for betinget skadefelling av gaupe i forvaltningsregion 5 2026/2027

Klima- og miljødepartementet viser til klage fra NOAH – for dyrs rettigheter (NOAH) av 27. mars 2026 på rovviltnemnda i forvaltningsregion 5 sitt vedtak av 10. mars 2026 om kvote for betinget skadefelling av 3 gauper i perioden 1. juni 2026 til 15. februar 2027.

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndas vedtak om kvote på 3 gauper for betinget skadefelling i region 5.

I avgjørelsen har vi lagt vekt på historikk og potensiale for skade fra gaupe i region 5. Departementet mener at det foreligger et potensial for skader som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og at det er behov for kvote for betinget skadefelling dersom akutte skadesituasjoner skulle oppstå. Kvoten vil ikke true bestandenes overlevelse, og det er ikke andre tilfredsstillende løsninger enn å åpne for kvote for betinget skadefelling av gaupe i regionen. Departementet presiserer at de mer konkrete vurderingene av skadepotensial og om det finnes andre tilfredsstillende løsninger skal gjøres av statsforvalteren i den enkelte sak der skadefelling er aktuelt.

Klagen er ikke tatt til følge.

Saksgang

Rovviltnemnda i forvaltningsregion 5 vedtok 10. mars 2026 en kvote for betinget skadefelling av gaupe for perioden 1. juni 2026 til 15. februar 2027. Vedtaket ble påklaget av NOAH 27. mars 2026. Rovviltnemnda behandlet klagen 13. mai 2026 og opprettholdt sitt vedtak. Saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet samme dag for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet ga sine faglige tilrådninger for betinget skadefelling av gaupe i hele landet 29. juni 2026.

Klagers anførsler:

I oversendelsen av klagen har rovviltnemnda trukket frem følgende hovedpunkter fra klagen fra NOAH:

«NOAH:

1. Vilkåret om bestandens overlevelse er ikke oppfylt
 - *Gaupa er sterkt truet på Norsk rødliste og beskyttet etter både naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen. Skadefelling kan kun tillates dersom det ikke truer bestandens overlevelse.*
 - *NINA rapport 2624 gir en prognose for forventet antall familiegrupper av gaupe i regionen i 2026.3 Prognosen for regionen viser at det er hele 34 % sannsynlighet for at bestanden vil ligge under det regionale bestandsmålet.*
 - *I en presset og liten bestand som gaupebestanden i Norge, vil ethvert uttak kunne få store konsekvenser for arten som helhet.*
 - *Artsdatabanken påpeker at nedgangen i gaupebestanden blant annet skyldes kvotejakt og skadefelling.*
 - *NOAH mener at nemnda ikke har dokumentert at kvoten ikke utgjør en fare for bestandens langsiktige overlevelse og levedyktighet.*
2. Vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt
 - *Naturmangfoldloven § 18 og Bernkonvensjonen art. 9 krever at ikke-letale tiltak må vurderes og forsøkes før det åpnes for felling av truede arter.*
 - *NOAH klager på et høyt antall skadefellingsvedtak årlig, og det er svært sjeldent at ikke-letale forebyggende tiltak eller alternativer til felling er reelt utprøvd før det gis tillatelse til skyting av truede rovdyr.*
 - *Et bredt spekter av vitenskapelige studier viser at felling av rovdyr i beste fall har kortvarig effekt og er i mange tilfeller er kontraproduktivt.*
 - *Det finnes en rekke kjente og dokumenterte forebyggende tiltak som kan benyttes for å redusere tap av husdyr og tamrein, herunder intensivt tilsyn i risikoperioder, midlertidig inngjerding, justering av slippetidspunkt, bruk av vokterdyr, skremmetiltak og kombinasjonsløsninger tilpasset lokale forhold. Flere av disse tiltakene er anbefalt av NIBIO og støttet av internasjonal forskning, men fremstår som lite eller ikke vurdert i forbindelse med kvotefastsettelsen.*
 - *Nemnda har ved fastsettelsen av kvoten lagt til grunn generelle antakelser om skadepotensial, uten å legge til rette for at alternative, mindre inngripende tiltak vurderes eller forsøkes.*
3. Vilkåret om skade er ikke oppfylt
 - *Bernkonvensjonen åpner kun for uttak dersom risikoen for skade er «alvorlig» og av betydelig omfang.*

- *Tallene for påviste tap av beitedyr til gaupe i region 5 viser en nedadgående trend. Av 140 sau som ble erstattet som tapt til gaupe i 2025, ble kun 5 dokumentert. Ingen rein ble dokumentert tapt til gaupe siste reindriftsår. Nemnda kan ikke åpne for en kvote på tre gauper basert på så lave tall.*
- *NOAH mener at det ikke foreligger det ikke et dokumentert eller alvorlig skadeomfang eller potensiale som kan rettferdiggjøre en kvote av et slikt omfang som nemnda legger opp til.»*

Departementet viser ellers til klagen i sin helhet.

Rovviltnemndas vurdering

Rovviltnemndas vedtak av 10. mars 2026 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisterets sider:

[Vedtak om kvote for betinget skadefelling av gaupe i region 5 i 2026-2027](#)

Ved behandling av klagen 13. mai 2026, konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«1. Om rettslige forhold

Rovviltnemnda viser til at klagen har innkommet innen fristen. Det anses at klageren har rettslig klageinteresse i henhold til forvaltningsloven § 28.

2. Nemndas klagebehandling

Rovviltnemnda legger til grunn at nemnda har hatt tilgang til den nødvendige og eksisterende kunnskap for å fatte et gyldig vedtak om kvotens størrelse, jf. §§ 7 og 8 i rovviltforskriften, jf. naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, men også forvaltningsloven § 17.

Rovviltnemnda kan ikke se at det er framkommet nye opplysninger eller andre hensyn som ikke var kjent på vedtakstidspunktet, eller som tilsier at nemnda bør omgjøre sitt vedtak.

Klagen tas etter dette ikke til følge. Rovviltnemnda opprettholder sitt vedtak av 10.3.2026 i sak 4/26, og klagen oversendes Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse, jf. forvaltningsloven § 33, fjerde ledd.»

Departementet viser ellers til nemndas øvrige vurderinger i oversendelsesbrevet datert 13. mai 2026. Klager har mottatt kopi av oversendelsen.

Miljødirektoratets faglige tilrådning

Miljødirektoratet har redegjort for bestandssituasjonen og bestandsutviklingen for gaupe i Skandinavia, nasjonalt og for de ulike forvaltningsregionene. Gjennomgangen viser blant annet at det på nasjonalt nivå ble registrert henholdsvis 71,5, 78 og 91 familiegrupper av gaupe på landbasis i årene 2023, 2024 og 2025. I region 5 ble det registrert henholdsvis 11,5, 8 og 10,5 familiegrupper før jakt i de samme årene, noe som gir et gjennomsnitt på 10

familiegrupper i region 5 de siste tre årene. Da tilrådingen ble publisert hadde rapport fra Rovdata for antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i 2026 ennå ikke kommet. Denne er ventet i månedsskiftet juni/juli 2026. Direktoratet presiserte likevel at foreløpige grupperinger av data for 2025/2026-sesongen tilsier at kartlagt bestand fortsatt er over bestandsmålet i Norge. I vedlegget «Kunnskapsgrunnlag gaupe i Norge 2026» viser prognosene før jakta i 2026 en økning i antall familiegrupper i region 5, men disse prognosene er heftet med betydelig usikkerhet.

Når det gjelder gaupebestanden i Norge og Sverige samlet, viser Miljødirektoratet til overvåkningsresultatet rapportert fra Rovdata. Det viser en felles bestand på 325 familiegrupper i Skandinavia vinteren 2024/2025. Sammenlignet med 2023/2024 er det i 2024/2025 registrert 13 flere familiegrupper i Norge og 16 flere familiegrupper i Sverige. Totalbestanden ble beregnet til litt over 1900 dyr.

Miljødirektoratet har også redegjort for skadesituasjonen og erstatning for tap av sau og tamrein til gaupe, og det registreres årlige gaupeskader i regionen. I 2025 ble det utbetalt erstatning for 140 sau tappt til gaupe. Av disse ble 5 sau påvist tappt til gaupe. I reindriftsåret 2024/2025 ble det utbetalt erstatning for 280 rein tappt til gaupe i regionen.

Miljødirektoratet vurderer at verken kvoten på 3 gauper for betinget skadefelling i region 5, eller total kvote på 32 gauper for betinget skadefelling på landsbasis, vil true bestandens overlevelse. Videre vurderer direktoratet, basert på nasjonale bestandstall og prognoser for videre utvikling av gaupebestanden, at totalkvoten for betinget skadefelling satt for regionene ikke vil medføre at den nasjonale bestanden kommer under det nasjonale bestandsmålet på 65 ynglinger ved neste telling. Direktoratet vurderer det også som sannsynlig at det regionale målet for region 5 vil kunne nås, selv om kvoten for betinget skadefelling av gaupe skulle bli effektivert i sin helhet.

Departementet viser ellers til den faglige tilrådingen i sin helhet.

Klima- og miljødepartementets vurdering

Rettslige utgangspunkter

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og rovviltforskriften §§ 3, 4, 7 og 8. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 om at tiltakshaver bærer kostnadene ved miljøforringelse, anses ikke relevant i denne saken. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i skjønnsvurderingen.

På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 sees i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008 2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De

nasjonale bestandsmålene er fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. For region 5 er det fastsatt et mål om 10 årlige ynglinger av gaupe.

Avgjørelsen bygger på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon og effekten av påvirkninger. Departementet har også lagt vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder samisk bruk. Departementet anser at kunnskapsgrunnlaget oppfyller kravene i nml. § 8. Departementet vurderer at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger avgjørelsen kan ha for naturmiljøet. Føre-var-prinsippet i nml. § 9 får derfor mindre betydning.

Når det gjelder effekten av påvirkninger på rovvilt, jf. nml. § 10, foreligger det årlige rapporter om bestandsstatus og annen vitenskapelig kunnskap som gir betydelig kunnskap om den samlede belastningen rovdyrartene utsettes for. Utover enkelte tilfeller av påkjørsler og ulovlig jakt skjer avgangen av gaupe i hovedsak gjennom kvotejakt og skadefelling, og miljøforvaltningen har derfor god oversikt over de negative påvirkningsfaktorene på bestandene.

Departementet skal ta stilling til om det skal gis en kvote for betinget skadefelling av gaupe, som vedtatt av rovviltnemnda, for å forhindre at disse gjør skade på husdyr eller tamrein, jf. rovviltforskriften § 8. Skadefelling kan tillates for å avverge skade på blant annet husdyr eller tamrein, jf. rovviltforskriften § 2 bokstav a og nml. § 18 første ledd bokstav b. Nml. § 18 andre ledd stiller som vilkår at vedtak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Vilkåret om at uttaket skjer for å avverge skade

Etter nml. § 18 første ledd bokstav b kan uttak av gaupe tillates for å «avverge skade» på blant annet husdyr og tamrein. Nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)). I begrepet «avverge» ligger at felling kan skje som et forebyggende tiltak, jf. HR-2021-662 A. I lys av Bernkonvensjonen må det stilles visse minstekrav til skadenes alvorlighet og omfang, jf. HR-2021-662-A, som gjaldt tre vedtak fra Klima- og miljødepartementet om felling av ulv.

Skadehistorikken viser at det regelmessig skjer tap av sau og tamrein til gaupe i region 5. I 2025 ble det utbetalt erstatning for 140 sau tapt til gaupe, hvor 5 av disse var påvist tapt til gaupe. Videre ble det i reindriftsåret 2024/2025 utbetalt erstatning for 280 rein tapt til gaupe i regionen. I 2026 er så langt (pr. 19 juli) 2 sauer påvist tapt til gaupe.

Departementet legger til grunn at det er stor sannsynlighet for at det også vil oppstå skader av et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad på sau og tamrein i inneværende år i region 5, og finner at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b om å avverge skade er oppfylt for å åpne for kvote for betinget skadefelling av gaupe. Departementet presiserer at dette vilkåret vil bli vurdert av statsforvalteren i de enkelte situasjonene der skadefelling blir vurdert.

Vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A.

Departementet viser til Miljødirektoratets redegjørelse for bestandssituasjonen nasjonalt og i region 5 for gaupe i den faglige tilrådingen. Miljødirektoratets vurdering er at uttak av dyr i samsvar med vedtaket ikke vil true bestandens overlevelse. I begynnelsen av juli 2026 publiserte Rovdata oppdaterte tall om gaupebestanden i Skandinavia. Vinteren 2025/2026 ble det beregnet 347 familiegrupper av gaupe i Norge og Sverige, noe som er 22 flere enn året før. 90,5 av disse er påvist i Norge, og i region 5 ble påvist 12,5 familiegrupper. De oppdaterte tallene understøtter Miljødirektoratets vurdering. Departementet har vært i kontakt med direktoratet etter at Rovdata publiserte oppdaterte tall om gaupebestanden, og direktoratet opprettholder den faglige vurderingen av kvoter for betinget skadefelling på gaupe i 2026/2027. Departementet legger Miljødirektoratets vurdering til grunn, og finner at vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse er oppfylt, jf. nml. § 18 andre ledd.

Vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det er i tillegg et vilkår at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 andre ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om geografisk differensiert forvaltning veie tungt. Av rovviltforliket 2011 (Stortingets vedtak 687 i behandlingen av dokument 8:163 S (2010-2011)) framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Dette innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr.

Klima- og miljødepartementet viser til skadehistorikken i regionen, og til sannsynligheten for at akutte skadesituasjoner kan oppstå også i 2026 og 2027. Departementet finner at det for å nå formålet om å avverge skade, ut fra føringene i rovviltpolitikken, ikke finnes annen tilfredsstillende løsning enn å åpne for en kvote for betinget skadefelling av gaupe i region 5. Det er imidlertid viktig å presisere at den konkrete vurderingen av andre tilfredsstillende løsninger, slik som eksempelvis flytting av beitedyr, bruk av rovdyravvisende gjerder og tidlig nedsanking, skal gjøres av statsforvalteren i tilknytning til den enkelte sak der tillatelse til skadefelling eventuelt blir vurdert. Dette følger av rovviltforskriften § 9, og slike vurderinger kan variere fra sak til sak avhengig av blant annet områdets beliggenhet, betydningen som beiteområde, tid på året m.m.

Øvrige anførsler

Føre-var-prinsippet

NOAH viser i sin klage til at føre-var-prinsippet må tillegges «betydelig større vekt» under henvisning til at kunnskapsgrunnlaget om artens faktiske sårbarhet er begrenset.

Departementet viser i denne forbindelse til Miljødirektoratets vurderinger om at vedtaket ikke vil true gaupebestandens overlevelse. Til gaupas status på Norsk rødliste for arter vil departementet vise til at dette er en direkte konsekvens av det nasjonale bestandsmålet Stortinget har vedtatt og føringene i rovviltpolitikken om at rovviltbestandene skal forvaltes så nær bestandsmålene som mulig.

Om forholdet til nml. § 5

NOAH mener at vedtaket strider med nml. § 5. Det fremkommer av nml. § 5 første ledd at «målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder». Bestemmelsen utgjør en retningslinje for lovtolkningen og skjønnsutøvelsen, som må avveies mot andre viktige samfunnshensyn, jf. nml. § 14. Det innebærer at det er mulig å gjøre uttak etter nml. § 18 selv om forvaltningsmålet i § 5 ikke er nådd, jf. HR-2021-662-A. Forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 og nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken. Departementet viser til Miljødirektoratets vurderinger om at vedtaket ikke vil true gaupebestandens overlevelse.

Bernkonvensjonen artikkel 2, 7 og 9

NOAH anfører at vedtaket er i strid med Bernkonvensjonen.

Bernkonvensjonen artikkel 2 oppstiller visse forpliktelser til å treffe nødvendige tiltak for å opprettholde («maintain») eller tilpasse («adapt») bestandene av vill flora og fauna til et nivå som blant annet skal svare til økologiske, vitenskapelige og kulturelle krav. Høyesterett har lagt til grunn at Norge er folkerettslig bundet til å sikre ulvens overlevelse i norsk natur, med henvisning til konvensjonens artikkel 2 jf. HR-2021-662-A avsnitt 67-69. Tilsvarende forpliktelse gjelder også for gaupe. I HR-2021-662-A avsnitt 71, fant Høyesterett det klart at Norge ikke bryter forpliktelsen «så lenge den norske delbestanden er så stor at dette bestandsmålet nås». For gaupe er det nasjonale bestandsmålet nådd. Departementet finner på denne bakgrunn at vedtaket ikke er strid med Bernkonvensjonens artikkel 2.

Bernkonvensjonen artikkel 7 forplikter Norge til å treffe tiltak av lovgivningsmessig og administrativ art for å sikre vern av de dyrearter som er opplistet i konvensjonens vedlegg III, deriblant gaupe. Utnyttelsen av slike arter skal etter artikkel 7 nr. 2 reguleres slik at bestandene holdes utenfor fare sett hen til forpliktelsene i artikkel 2. Departementet viser til at det er etablert et forvaltningssystem som skal sikre gaupebestandens langsiktige overlevelse i Norge, og at uttak gjennom skadefelling og kvotejakt er regulert særskilt. Videre viser departementet til at det foreligger solid vitenskapelig kunnskap om gaupebestandens tilstand og påvirkninger på bestanden, og at vi har tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger

skadefelling og andre uttak vil ha på bestanden. Departementet finner på denne bakgrunn at vedtaket ikke er i strid med Bernkonvensjonens artikkel 7.

Når det gjelder artikkel 9 i Bernkonvensjonen, viser departementet til at nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, og at vi har kommet til at vilkårene i naturmangfoldloven for å åpne for en kvote for betinget skadefelling er oppfylt.

Om naturavtalen (Kunming-Montreal avtalen)

NOAH har anført at vedtaket strider mot Naturavtalen, som blant annet omhandler trusler mot truede arter. Avtalen oppstiller overordnede, globale målsetninger for naturmangfold, men setter ikke rettslige skranker for forvaltningens myndighetsutøvelse på rovviltfeltet. For å følge opp avtalen har regjeringen lagt frem en stortingsmelding med en nasjonal handlingsplan for natur. Vedtak om betinget skadefelling, som alle vedtak om uttak av rovvilt, skal videre skje innenfor rammene av blant annet Bernkonvensjonen, naturmangfoldloven og Stortingets føringer for rovviltforvaltningen. Departementet kan ikke se at rammeverkets overordnede målsetninger kan tillegges særlig betydning i denne saken.

Levedyktighet hos gaupe

NOAH anfører at kravet til kunnskapsgrunnlaget i nml. § 8 er større, sett i lys av usikkerhetene med hensyn til hvordan levedyktigheten av gaupebestanden skal sikres på lang sikt. Departementet viser her til Miljødirektoratets faglige tilrådning om at vurderingen av gaupebestandens overlevelse ikke kan ses isolert, men må vurderes i forhold til bestandens samlede utbredelse. Den norske gaupebestanden er del av større fennoskandiske bestander og med forgreininger også videre inn i Russland. Kunnskapen om den skandinaviske bestanden av gaupe er god, for de finske og særlig de russiske delene av bestandene har vi ikke samme kunnskapsnivå. Miljødirektoratet vurderer at migrasjon av gaupe fungerer tilfredsstillende og ikke har negativ effekt på bestandenes overlevelse.

Samlet vurdering

Departementet har over redegjort for den faktiske situasjonen og vurdert at de rettslige vilkårene for å åpne for kvote for betinget skadefelling av gaupe i region 5 er oppfylt. Spørsmålet som gjenstår, er om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis slik kvote.

Ved vurdering av kvote for betinget skadefelling skal det gjøres en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøres at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen. Region 5 har et bestandsmål på 10 årlige ynglinger av gaupe.

Departementet viser til Miljødirektoratets faglige vurdering, som er at kvotene vedtatt av de regionale rovviltnemndene for betinget skadefelling på gaupe 2026/2027, ikke vil true bestandens overlevelse. Videre vurderer direktoratet det som sannsynlig at det regionale bestandsmålet vil kunne oppnås, selv om de vedtatte kvotene for betinget skadefelling på gaupe som nemndene har vedtatt i den enkelte region skulle bli effektivert. Departementet er enig i disse vurderingene. Videre vurderer departementet at det i enkelte tilfeller med

potensiale for stor skade ikke finnes andre tilfredsstillende forebyggende tiltak enn skadefelling, og at det derfor er nødvendig å opprette en kvote for betinget skadefelling på gaupe.

Departementet presiserer at statsforvalteren praktiserer en høy terskel for å gi skadefellingstillatelse av mordyr eller familiegrupper av gaupe som opptrer sammen, og at de tiltak som er mulige for å unngå felling av familiegrupper av gaupe som opptrer sammen skal være ivarettatt.

Departementets konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndas vedtak om kvote på 3 gauper for betinget skadefelling i region 5.

I avgjørelsen har vi lagt vekt på historikk og potensiale for skade fra gaupe i region 5. Departementet finner at det foreligger et potensial for skader som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og at det er behov for kvote for betinget skadefelling dersom akutte skadesituasjoner skulle oppstå. Kvoten vil ikke true bestandens overlevelse, og det er ikke andre tilfredsstillende løsninger enn å åpne for kvote for betinget skadefelling av gaupe i regionen. Departementet presiserer at de mer konkrete vurderingene av skadepotensial og om det finnes andre tilfredsstillende løsninger skal gjøres av statsforvalteren i den enkelte sak der skadefelling er aktuelt.

Klagen er ikke tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Arne Borge Hesla
førstekonsulent

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi

Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 5
Statsforvalteren i Innlandet